

נר חנוכה וזכרון העולם הבא

על ידי מְצוֹת נר חנוכה ממשיכין על עצמו הדעת הקדוש שהוא בחינת שמן הטוב שהוא בחינת זכרון דהיינו לזכר תמיד בעלמא דאתי בכלל ובפרט.
(קיצור ליקוטי מוהר"ן - סימן נד אות טז)

בין בקשת "סלח נא" ביום כיפור להארת נר חנוכה

דע, כי כל אחד ואחד כפי מה שזוכה לפעול בקשתו ביום הכפורים - דהיינו בקשת "סלח נא" - כן יש לו חנוכה, כי על ידי "סלח נא" - נעשה חנוכה.

כי משה רבנו ביקש (במדבר יד, יט): "סלח נא לְעוֹן העם הזה" על חטא המרגלים, ועל ידי חטא המרגלים - גרמו חורבן בית המקדש. כמו שאמרו רבותינו זכרונם לברכה (תענית כט), שהשם יתברך אמר להם: "אתם בְּכִיתֶם בְּכִיָּה של חַטָּם - אני אקבע לכם בְּכִיָּה לדורות". כי אותו הלילה, ליל תשעה באב היה, שבו נחרב הבית המקדש, ומשה רבנו ביקש על זה "סלח נא". כי בזה החטא והפגם - תלויים כל הַעֲוֹנוֹת. כי על ידי זה הפגם - נחרב הבית המקדש.

ובזמן שבית המקדש היה קיים, היינו נקיים מְעֻוֹנוֹת, כמו שכתוב (ישעיה א, כא): "צדק ילין בה". ופירש רש"י: כי תמיד של שחר היה מכפר על עבירות של לילה, ותמיד של בין הערביים היה מכפר על עבירות של יום. כי ישראל עם קדוש, לפי גודל רוחניותם ודקותם, אין יכולין לישא עליהם המשא של עוֹן אפילו יום אחד. על כן אנו צריכין את הבית המקדש שיכפר עלינו בכל יום. ומעת אשר חרב בית מקדשנו, אין אנו יכולים לנקות עצמנו מן הַעֲוֹנוֹת כי אין מי שיכפר בעדנו. ומשה רבנו עליו השלום, שידע

כל זאת, על כן מסר נפשו על ישראל, וביקש: "סלח נא לְעוֹן העם הזה" וכו', כי ידע שבזה החטא תלוי חורבן הבית, שהוא כולל כל החטאים, כנ"ל. וכשזכה לפעול בקשתו - מזה נעשה בחינת חנוכת הבית, בחינת חנוכה, היפך חורבן הבית.

ובן כל אחד, כפי מה שזוכה לפעול בקשת "סלח נא" ביום הכפורים, שעל ידי זה נתתקן פגם חורבן הבית - כמו כן נעשה בחינת חנוכת הבית, בחינת חנוכה. נמצא שחנוכה נעשה על ידי "סלח נא", כנ"ל. ועל כן רמז משה רבנו עליו השלום, צרוף חנוכה בפסוק (במדבר יד, יט): "סלח נא". כי "סלח נא לְעוֹן העם הזה כגודל חסדך וכאשר נשאתה" וכו' - הוא ראשי תיבות חנוכה, כי חנוכה נעשה על ידי "סלח נא" וכו', כנ"ל.

ומשה רבנו זכה לסוד חנוכה על ידי שמסר נפשו בשביל ישראל ונתן לבו עליהם להסתכל בצרתם, כי הוא היה רחמן ומנהיג אמיתי, כנ"ל. ועיקר צרת ישראל הוא המשא של עוֹנוֹת, חס ושלום, כנ"ל, ועל כן ביקש עליהם "סלח נא", כנ"ל, ועל ידי זה נעשה בחינת חנוכה, בחינת חנוכת הבית, שבזה תלוי תיקון כל הבחינות הנ"ל, כנ"ל.

וזהו חנוכה חנו - כה, היינו כ"ה בכסלו. כיסלו הוא אותיות: "וירא יי כי סר לראות" (שמות ג, ד). כי משה רבנו נתן לבו להסתכל בצרתן של ישראל. וזהו: "כי סר לראות" - לשון "סר וְנָעַף" (מלכים א, כא, ד). ועיקר צרתן הוא המשא של עוֹנוֹת, חס ושלום, כנ"ל. והשם יתברך, כשראה שהוא נותן לבו על זה, קָרָאֹ אֵלָיו ויאמר (שמות ג, ד): "משה משה, ויאמר הנני" - "הנני לכהונה, הנני למלכות". כמו שדרשו רבותינו זכרונם לברכה (מדרש רבה שמות, פרשה ב): "הנני לכהונה" - זה בחינת חנוכת הבית. כי משה שימש בשבעת ימי המילואים כמו שכתוב (תהלים צט, ו): "משה ואהרן בְּכִהְנֵי־וֹ". (זבחים קב).

(ליקוטי מוהר"ן - מהדורא בתרא סימן ז)